

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:

הדלקת נרות: 18:32*

צאת השבת: 19:38

רבינו תם: 20:15

שבת שלום ועבורך !!!

* 30 דק/ קודם השקיעה

הכרות נשים צבקות

גיליון 103

פרשת תזריע תשפ"ב | שבת החודש | ר"ח ניסן | יש לשמור על קדושת הגיליון!

פנינה לנשמה

מעשה שהיה בבחורה מהמדרשיה בכפר פינס שהגיע לפני שנים רבות לרב אלישיב זצ"ל עם שאלה: הבנות במדרשיה התווכחו ביניהן האם חובה ללבוש גרביים, דין או מנהג? מאחר ולא הגיעו לכלל החלטה, החליטו לשגר בת עד לרב אלישיב. בימים ההם התחבורה לא הייתה קלה. הבת נסעה בכמה אוטובוסים נסיעה ארוכה, ושאלתה בפיה.

הרב ענה: דין הוא, וחובה לגרוב גרביים. הבת שומעת, ושואלת: אלו גרביים יש לגרוב?

הרב שלח אותה לרבנית, "היא תראה לך, מה שהיא לובשת זה מה שצריך". הרבנית הראתה לה גרביים עבות חומות, בלי פשרות. הבת נדהמה, אבל אם שואלים יש לקיים - וזה מה שהיא עשתה, ואכן זכתה להינשא לאדם גדול שהיום הוא מרביץ תורה ברבים. (הרבנית ח' רוז תחי' / אלוקים עמדי ח"ג)

התחלתי ונשאתי...

בטל רצונך מפני רצונו

הייתה לי חצאית שאהבתי מאוד ללבוש. היא הייתה נוחה והדוגמא שלה מצאה חן בעיני, אך לאחר שלמדתי הלכות צניעות הבנתי שהיא אינה כשרה דיה - הרוחב שלה אינו עונה כראוי על גדרי ההלכה.

מדי פעם המשכתי עדיין ללבוש את החצאית, אך בליבי הייתה במשך כל העת מלחמה פנימית - להמשיך ללבוש או לחדול? חשתי שעלי לוותר על רצוני האישי, ולקבל עלי את רצון ד', אך עדיין היה לי קושי לבצע זאת, וכך בעצת היצר נדחה הדבר שוב ושוב, והחצאית המשיכה לשמש אותי בקביעות.

כל זאת עד שמשמים זימנו לי אפשרות לחזק בכל זאת את הנושא. התעוררתי לחשוב על אחותי היקרה, שעד כה היה לה בת אחת בלבד, שנולדה לאחר חמש שנות ציפיה, והיא מחכה ומצפה לזכות שוב במתנת שמים ולהביא ילדים נוספים לעולם. רציתי לקבל קבלה לזכותה, וניסיתי לחפש רעיון מתאים, עד שלפתע האירה בי ההבנה: הלא החצאית הזאת מוטלת בספק רב, ובליבי התלבטות רבה על אודותיה. אולי למען אחותי אנסה לוותר עליה ולעבור לחצאית כשרה?

אמנם לא תמיד רואים מיד תוצאות. אין זה "כספומט" שמצמיח ישועות, שהרי הקב"ה יודע מה טוב לנו ומתי, אך בכל זאת, להשתדלות רוחנית יש ערך רב, ובוודאי הקבלה שלי תוסיף לה זכויות (וגם לי).

ממחשבה למעשה - יישמתי מיד את הקבלה שקיבלתי על עצמי ועברתי לחצאית כשרה יותר. התפללתי לך' בשעת רצון זו של חיזוק והתגברות, שתעמוד הזכות לאחותי להיפקד במהרה. וראה זה פלא, לאחר תקופה קצרה התבשרנו בכשורות טובות, ולאחותי נולד בן בשעה טובה ומוצלחת. מי יודע, אם לא עמדה לה זכות זו של החצאית שהחלפתי!

(סיפור קטן מעשה גדול)

פינת ההלכה

צבע הבגדים ודוגמתם

בגד ג'ינס בכל מיני צבעים: כחול, שחור, אפור וכדומה אסור בלבישה מכיון שהינו לבוש זול ובזוי המביע מגמה של פריקת עול.

אסור ללבוש בגד בצבע העור משתי סיבות:

1. משום מראית העין שלא יחשדו בה שהולכת בגילוי הגוף

2. מכיון שבגד זה נראה כמו הגוף וגורם מכשול הרהור לרבים.

גם כשרק חלק מהבגד בצבע העור אסור ללבושו כגון: חתיכת בד בצורת משולש סמוך לצוואר וכדומה, מכיון שבאופן כזה אותו מקום נראה מגולה.

בגד המעוצב באופן שיש בו ניגודי צבעים כולטים הגורמים למשיכת העין כגון: חצי בגד בצבע אחד וחצי בצבע אחר באופן שהצבעים אינם משתלבים, וכן בגד העשוי משבצות גדולות או פסי אורך או רוחב בצבעים מנוגדים אסור בלבישה.

שפי' אנוני גא את כסיפור הישועה של צבקות הרבים במייל:
tzniutw@gmail.com

קו הצניעות - קו הישועות : 073-3834050 הקישי #2448 ו-5

סיפור לשבת

בית שמקים בית...

לכן אמרתי להם שאין צורך בתשלום, אני עושה את השמחה הזו מכל הלב, כדי לשמח זוג צעיר, מתוך תקווה שבורא עולם ישמח אותי...

המשפטים האחרונים הלמו בראש אם המשפחה המארכת כקורנס. היא שומעת את הסיפור שלה: הסכמה נדיבה להיות שותפה בשמחה, מתוך תקווה להקים בית! הרי זו הסיבה בעטיה גם היא נידבה את ביתה! ובנוסף, אשה זו גרושה מזה כמה שנים, בדיוק כמו הבן שלה!

ענבי הגפן בענבי הגפן, דבר נאה ומתקבל: את הסוף אתם מנחשים לבד, עוד לפני חג הפסח התקיימה שמחת האירוסין הנרגשת, כאשר האשה שהתנדבה לשמח זוג צעיר ולערוך את החתונה בהתנדבות – מתארסת עם בן המשפחה שאירחה בביתה את החתונה במסירות כה רבה. למותר אולי לציין, כי השדכנים – הלא הם הזוג הצעיר שהתחתן ובזכותו באו הגרוש והגרושה כברית האירוסין – ויתרו על שכרם כמובן...

מדהים: מאמץ של משפחה אחת כדי להיות שותפים בהקמת בית, משתלב במאמצי של אשה להיות שותפה בהקמת אותו בית, וסוף דבר שהבית שהוקם במאמץ המשותף, הופך לשדכן שמקים בית בין שני המתאמצים... כי כשיהודים מתאמצים לשמח, פועלים מכל הלב למען זולתם, הקדוש ברוך הוא משלם להם באותה מטבע, ובמזומן!

ככל שיהודי מתאמץ לשמח את הזולת, להקל מעליו, לנהוג כלפיו בחסד וברחמים – כך ה' יתברך נוהג אתו, משיב לו כגמולו הטוב. ככל שיהודי פותח את לבו, מעניק לזולתו, פועל למען רעהו – כך ה' נותן לו, מעניק לו, פועל עבורו. הבה נתאמץ למען חברים וידידים, הבה נעשה הכל כדי לשמח את הזולת, לגמול חסד, להרבות טוב – ונזכה שבורא עולם ירבה טובו עימנו, יעניק לנו מאוצרו הטוב שפע חסד ורחמים, שמחה וברכה לרוב!

(פניני פרשת שבוע)

נזכה בישועה משלנו – לשמחה ולהקמת בית!?!
מהרגע שהמחשבה הזו הועלתה על הפרק, הצדדים האחרים כבר איבדו ממשקלם. המחותנים קיבלו הודעה כי המשפחה בעלת הדירה הנאה תשמח לארח את השמחה, והודעות נשלחו לקומץ המוזמנים כי החתונה תיערך בשעה טובה ומוצלחת בבית משפחה פלונית, אשר תארח את השמחה.

לצורך הסדרת קיום החתונה בבית, ביקשה המשפחה את עזרתה של מארגנת ומעצבת אירועים, שתיאמה עם המשפחה המארכת כי היא תבוא בבוקרו של יום, ותחל להכין את רחבת הכניסה כאולם קבלת פנים ותמונות, את החצר תהפוך לרחבת חופה נאה, וכמובן – את סלון הבית לאולם בו

**ההתלבטות לא היתה קלה.
אולם לפתע קמה האם
ואמרה: 'הרי בביתנו בן.
הגרוש מזה מספר שנים.**

תיערך הסעודה. עם שחר הגיעה האשה, והחלה במלאכתה שנמשכה לאורך כל היום, כולל גם שעות הערב בהן התקיימה החתונה.

לאחר שהחתונה התקיימה בשמחה ובטוב לבב, החלה האשה לארוז את הכלים והחפצים שהובאו לצורך קיום החתונה, ולהחזיר את הבית למתכונתו השגרתית. היא עבדה ועמלה עד שעות מאוחרות אחר חצות ליל, ובני המשפחה המארכת התפעלו מהליכותיה וממסירותה, מעבודה ומתנהגותה. כשסיימה, נקשרה שיחה בין האשה לבין אם המשפחה המארכת, שהתעניינה אודות צורת עבודתה בימים כה טרופים ומבולבלים...

לפתע הזדקפו אוזניה, כששמעה את האשה אומרת את המילים הבאות: 'תראי, בדרך כלל משלמים לי, משלמים לי טוב. הפעם החלטתי להתנדב, כי אני גרושה מזה מספר שנים, מייחלת להקים בית בישראל.

היה זה אשתקד בחודש אדר, כאשר עולם השמחות הועב בענן המגיפה שהשתלטה על תבל ומלואה, ומשפחות כה רבות שתכננו את שמחת נישואי ילדיהם נאלצו להתמודד עם סגירת אולמות השמחה וההגבלות שהוטלו על קיום חתונות. בימים שעדיין ניתן היה לערוך חתונות במסגרת מצומצמת, היתה אמורה להיערך חתונה של זוג צעיר, שלפתע פתאום מצאו עצמם בלי אולם, בלי אפשרות לקיים חתונה...

בצר להם, החליטו המחותנים לפנות למשפחה יקרה ממרכז הארץ המתגוררת בדירה גדולה ונאה, רחבת מימדים ובעלת חצר מטופחת, ולבקש לערוך את החתונה בביתם. כשהגיעה הפניה, התקשתה המשפחה להחליט כיצד לנהוג: מחד גיסא, הלב נקרע על כאבם של החתן והכלה, בני הזוג אשר עומדים לפני היום המאושר בחייהם והנסיבות אינן מאפשרות להם לשמוח כמתוכנן, הכל משובש ושונה כל כך... אולם מאידך גיסא, לא קל להחליט כי הבית ייפתח לעשרות אנשים זרים, אשר יעשו בחצר היפה כבשלהם, יהפכו את הסלון העדין והאצילי לאולם אירועים, ומי יודע כיצד ייראה הבית כתום המהפכה... מה עוד, שגם שיקול בריאותי עומד כאן – הרי אין לדעת מה מצב בריאות האנשים שיבואו, ועל אף שהחתונה עתידה להתקיים על פי הנחיות הרשויות, שמא עדיין יש בכך משום נטילת סיכון?

ההתלבטות לא היתה קלה, אולם לפתע קמה האם ואמרה: 'הרי בביתנו בן, הגרוש מזה מספר שנים, וישועתו אינה נראית באופק, לצערנו. אולי זו ההזדמנות שלנו – להקריב ולוותר על ביתנו ערב אחד כדי לשמח זוג, להיות שותפי אמת בהקמת בית בישראל, להסכים לשלם את המחירים האישיים הנדרשים כדי לארח שמחה שכזו – ובזכות זו ישלח לנו הבורא את ישועתו? אולי אם נשמח ונקים בית,

קוה אל ה'

מסובב הסיבות

תבוא לשלם, אלא שיש מחר לאחר זמן... והיא מתחמקת ב'לך ושוב ...'
 לאחרונה קיבל בעל החנות 'מענק' מהשלטון כהשתתפות בהפסדים שיש לו מחמת ה'ווירוס' בסך 5,500 שקלים, ואמר
 ה'רואה חשבון' כי אם היה לו במחזור העסקים עוד 1300 ₪ אזי לא היה זוכה לקבל את המענק ...
 והראו לו בחוש מן השמים, הנה הפסדת 1300 שקל, לקחו לך ... גנבו אותך לאור היום... אל תתלונן ואל תאכל את הלב (שלך ושל כל הסובבים), אין זה הפסד אלא גלגלו זאת מן השמים להביא לך 'תשלומי ארבעה...' (באר הפרשה)

סיפר בעל המעשה מעיה"ק ירושלים המחזיק חנות למכירת בגדים, שלפני כשלוש חדשים נכנסה אשה אל החנות וקנתה 'סחורה' בשווי 1300 שקלים ונתנה את הכרטיס אשראי לחייב את ה'חשבון' שלה,
 כעבור כמה ימים התקשרו אליו מ'חברת האשראי' והודיעו כי אותה קונה אמרה להם שהיא מבטלת את ה'עיסקה' מאחר שלא קיבלה את ה'סחורה' לידיה (כמובן שהיה זה שקר גמור),
 ניסה ליצור קשר עימה לדעת מה זה ועל מה זה ולתבוע אותה שתשלם את חובה, ובתחילה אמרה כי בעלה הוא זה שביטל את התשלום כי לא ידע שהיא קנתה שם, ומחר

נצור לשונך

ההבטחה שהתגשמה

האשה הביטה בהתרגשות בדברים, שכמו נכתבו במיוחד בשבילה. והמשיכה לקרוא: 'ואני מבטיח, שמי שילמד בספר 'חפץ חיים', אני אהיה העורך דין שלו בשמים!' – עתה הדברים קיבלו משנה תוקף. עורך דין בשמים, יש דבר טוב מזה?
 האשה קראה את הדברים פעם, פעמיים ושלוש, ובאותו רגע קפצה ואמרה:
 'הריני מקבלת על עצמי! גם אני מצטרפת לרבבות עמך ישראל הלומדים הלכות לשון הרע, גם אני חברה בלגיונו של מלך – בנזהרים בשמירת פיהם ולשונם, ובזכות זה תזכינה בנותי היקרות לזיווגן כבר בקרוב!' ה'רבנית קנייבסקי חייכה, ובירכה אותה בחום. 'תבואי לעדכן כשתהיינה שמחות!', אמרה לה, והן נפרדו בחיוך...
 באחד ממכתביה, מעידה ה'רבנית קנייבסקי בכתב ידה על דבר הסיפור, וסופו המפתיע: 'שלושה ימים אחר כך, התארסה הבת הראשונה. כעבור כחודשיים – התארסה הבת השניה, ומאותו יום – זכתה האשה לראות ישועות לרוב!'
 אנו מצויים בתקופה סוערת, כל לב חושש ונתון בדאגה, אנשים מחפשים הגנה מכל סוג ומחבוא מכל צרה. מאיר לנו המדרש שהקדוש ברוך הוא מבטיח ליהודי – אתה מוגן! אני שומר עליך, אני יכול להציל אותך מכל צרה, רק תשמור על הפה והלשון, תשמור על הפה והלשון!

אל הרבנית קנייבסקי ע"ה נכנסה אשה, ומיד בכניסתה החל מעיין דמעוניה לנבוע. 'כבוד הרבנית', אמרה האשה בין יבבותיה, 'זכינו ברוך השם במשפחה ברוכת ילדים, בבתינו שורה מכובדת של בנות מצויינות שהיו יכולות להפוך מזמן לנשות חיל... אבל...', וכאן פרצה האשה בבכי מר...
 'הן מתבגרות והולכות, ועדיין לא זכו להקים בית בישראל. בכל יום אנו עוסקים בהצעות שונות, מבררים ומדברים, מנסים ומגששים, אך הישועה בוששת מלבוא. כל יום שחולף הוא כמו שנה, והישועה עודה מתמהמהת...'
 'אוי!' נאנחה הרבנית קנייבסקי בצער, 'שורת בנות מתבגרות בבית – זה נסיון לא קל!', אמרה בהשתתפות כנה, ועודדה את האשה הבוכיה. 'ישועת השם כהרף עין, מה שהיה עד עכשיו – יכול להשתנות ברגע אחד. זה באמת נסיון קשה ומורכב, אבל אני מקווה וכולי תפלה שהוא יחלוף כבר בקרוב...'
 'כבר ניסינו המון סגולות', שבה האשה וסיפרה, 'היינו בקברי צדיקים והתפללנו בלי סוף. מה עוד נוכל לעשות?'
 'את זה עשיתם?', שאלה הרבנית קנייבסקי והצביעה על דף שהיה מונח על השולחן... האשה הופתעה מההצעה לשמוע על סגולה חדשה שלא הכירה, ומיהרה להציץ בתוכן הדף, בו נאמר: 'כך הבטיח הגאון רבי יהודה סג"ל זצ"ל ממנצ'סטר: כל הלומדים בספר חפץ חיים שתי הלכות ביום, יראו ישועות גלויות בענייניהם, הן בילדים, הן בזיווגים, הן ברפואה שלימה, הן בפרנסה והן בחינוך ילדים!'

ה' ניסן

היכולת הצדיקים

ה' ניסן

זהו ישראל מ"ה
אברהם יהושע העשיל
 מק אפטא
 ברוב חסדי וזנינו
 שלשלת היוחסין
 ז"ל שמואל ד"ר
 נב"ה ניסן תקפ"ה
 לית וקנתו חק איני של
 ב"ק סנינו וז"ל י"ד ת"ת
 תש"ס ג'וליוס ס"ס ע"ה
 י"ד י"ד ת"ת

רבי ראובן יוסף גרשנוביץ זצ"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמות

לתרומות להפצת העלון,
 הקדשות והנצחות

ר' פינחס בן מזל ז"ל
 נלב"ע א' כסלו תשפ"א
 ת.נ.צ.ב.ה

tzniutw@gmail.com
 052-7697432

העלון מוקדש לעילוי נשמות

רחל רשל בת אי"ה ז"ל
 נלב"ע ט' אייר תשפ"א
 ת.נ.צ.ב.ה

שביבי אור

מתכוונים אלינו!

העזו ושאלו: "רבי, מה לנו ולהם?!"
ענהו ה"חפץ חיים": "אילו היה מישהו מציב ארגז בכיר
העיר בוורשה, בירת פולין, עולה עליו ומתחיל לנאום
באידיש, למי היה מכוון דבריו?"
ענה האיש: "ליהודים, ודאי!"
"מדוע", חקר ה"חפץ חיים", "הלא מיעוט הם בעיר
הגדולה!"

"אכן", אישר האיש, "אבל רק הם מבינים את השפה..."
"בדיוק כך!" התלהב ה"חפץ חיים". "אסונות אלו הם
איתות מן השמים. אבל למי מאותתים הם? רק למי ש'מבין
את השפה'... מה מבינים הסינים באיתותי מידת הדין
המתוחה? מכוונים הם אלינו, כדי שנשוב בתשובה. אבל
כיצד נדע עליהם? מסובכים שיהודי מסין יגיע לאירופה,
ויבוא לראדין, ויספר. כדי שנפיק את הלקח, ונשוב
בתשובה מבעוד מועד" ... (מעין השבוע)

סיפור נפלא מסופר בהגדה הנפלאה, "הגדת החפץ חיים":
מעשה ביהודי תושב סין שעסק בעסקי יבוא. לרגל מסחרו
נסע לאירופה, ואיך אפשר בלא לסור לעיירה ראדין
ולהתברך מפי ה"חפץ חיים"? בא והציג עצמו.
אורו פני הצדיק, ושאל: "מה נשמע בסין?"
נאנח וסיפר שהיהודים מתי מעט, הקהילות קטנות ואין
מדריך רוב, מורה הוראה ושוחט...

נענה הצדיק: "צרת רבים היא בתקופתנו! שומע אני זאת
מיהודים בצפון אמריקה ובדרומה, בדרום אפריקה
ובאוסטרליה. נסיון קשה הוא, אך ניתן לעמוד בו. עבורכם
חיברתי את ספרי "נדחי ישראל"... קחהו במתנה, תלמד
ותלמד אחרים!"

ומה עוד נשמע בסין?"
תמה על השאלה. סיפר, שסכר ענק נפרץ, והציף בקעה
רחבת ידיים. הטביע כפרים והשחית יכול. אלפים טבעו,
מאות אלפים איבדו קורת גג...

וה"חפץ חיים" מזדעזע, ומתעניין בכל פרט. איי, מידת
הדין מתוחה!...

חכמת נשים

"אם יש לנו את רבי ניסים, זה בזכות הרעבצין"

מרן המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל, התבטא בהזדמנות מסוימת בפני דודי, הגאון רבי יוסף חיים קופשיץ שליט"א
מראשי ישיבת 'פורת יוסף', על אחותו הצדקנית הרבנית לאה קרליץ ע"ה, אשת חבר ליבדל לחיים טובים מרן הגאב"ד הגאון
רבי נסים קרליץ שליט"א: "אם יש לנו את רבי ניסים זה הרעבצין, זה בזכות הרבנית... אפשר לקבל ממנה ברכות..."

רבי ניסים העיד שמעולם לא אמרה לו הרבנית מילה של ביקורת או השמיעה באזניו דרישה כלשהי. היא נזהרה בתכלית
הזהירות מלהשרות אורה עכורה של עצבות או מרירות בבית. אדרבה, גם בזמנים הקשים, תמיד השרתה אורה של שמחה
וספוק. אורה זו נתנה לרבי ניסים את הכוחות והיכולות להתגדל ולהתרומם.

בזכותה זכה הוא וזכו כלל ישראל לתל תלפיות ולעמוד ההוראה שכל בית ישראל נשען עליו ועל הוראותיו ופסקיו. שלו –
שלה היא.

קבלנו פעם מכתב נפלא מהרבנית לאה קרליץ ע"ה לפני ראש השנה, וכך היא כתבה בו: "הרי כל אשה רוצה להיות ממזכי
הרבים תמיד, ובפרט בימים נוראים. העצה היא, לקבל את בני הבית וכן את השכנות בסבר פנים יפות. אחר כך הם הולכים
ומקבלים את קרוביהם ומכיריהם גם בסבר פנים יפות, עד שלפעמים נמצא שכולל שלם למדו בשמחה בזכות ה'סבר פנים יפות'
בו אחת הנשים קיבלה את בעלה..."

זיכוי הרבים מושלם מתגלגל ומתמשך, מתרחב ומתעצם, בזכות הארת פנים אחת! סבר פנים יפות! לבעל, לבן, לבני הבית.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' חיים חתאנו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ה
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרחא ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ו אלול תשד"מ
ת.נ.צ.ב.ה